

Sygn. akt V CZ 91/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa-Państwowego Gospodarstwa Leśnego, Lasy Państwowe Nadleśnictwo K.

przy uczestnictwie [...]

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 24 stycznia 2017 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w C.

z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt VI Ca .../16, VI Cz .../16,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 września 2016 r. Sąd Okręgowy w C. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy - Skarbu Państwa - Państwowego

Gospodarstwa Leśnego, Lasy Państwowe Nadleśnictwo K. od postanowienia tego Sądu z dnia 25 maja 2016 r. oddalającego apelację wnioskodawcy od postanowienia, którym oddalono wniosek o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie prawa własności nieruchomości.

W uzasadnieniu wskazał, że wniesiona przez radcę prawnego, reprezentującego wnioskodawcę, skarga kasacyjna podlega odrzuceniu z uwagi na brak zdolności postulacyjnej pełnomocnika Skarbu Państwa w sprawie, w której jego wyłączne zastępstwo przed Sądem Najwyższym na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (jedn. tekst Dz.U. z 2016 r., poz. 1313 - dalej jako u.p.g.s.p.), należy do Prokuraturii Generalnej. Z uwagi na wartość przedmiotu sprawy określoną przez skarżącego na kwotę 175 458 zł, w świetle przepisu art. 8 ust. 1 i 8b ust. 1 u.p.g.s.p., nie istniała także możliwość przekazania przez Prokuratorię Generalną wnioskodawcy zastępstwa procesowego przed Sądem Najwyższym.

Wnioskodawca zaskarżył postanowienie Sądu Okręgowego, zarzucając w zażaleniu naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. i art. 67 § 2 zdanie drugie k.p.c. w zw. z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa przez jego wadliwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że do zadań Prokuraturii Generalnej należy wyłączne zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym. Podniósł, że zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 2b u.p.g.s.p. zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest obowiązkowe do zakończenia sprawy, w sprawach o stwierdzenie zasiedzenia, jeżeli wartość przedmiotu sprawy przewyższa kwotę 1 000 000 zł, a przedmiotowa sprawa nie mieści się w zakresie tego przepisu. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości, a w następstwie powyższego przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa z dnia 8 lipca 2005 r., do zadań Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa należy wyłączne zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym. Jedyne odstępstwo od tej zasady przewiduje art. 8b ust. 5 u.p.g.s.p.

w przypadku przekazania przez Prokuratorię Generalną sprawy lub grupy spraw do prowadzenia podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa, który wykonuje wówczas zastępstwo Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym.

Możliwość przekazania przez Prokuratorię Generalną sprawy innemu podmiotowi jest jednak stosownie do art. 8b ust. 1 u.p.g.s.p. ograniczona do przypadków zastępstwa obowiązkowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 u.p.g.s.p.. Zgodnie z art. art. 8 ust.1 pkt 2b u.p.g.s.p. obowiązkowe zastępstwo Prokuratorii Generalnej przed sądami powszechnymi obejmuje sprawy o zasiedzenie, jeżeli wartość przedmiotu sprawy przewyższa kwotę 1 000 000 zł. Do tej kategorii spraw nie należy niniejsza sprawa o zasiedzenie, w której wartość przedmiotu sprawy wynosi 175 458 zł.

Wynikająca z art. 4 ust. 1 pkt 1 u.p.g.s.p. norma procesowa przyznająca zdolność postulacyjną przed Sądem Najwyższym wyłączenie Prokuratorii Generalnej pozbawia jednocześnie tej zdolności adwokatów i radców prawnych. Na gruncie art. 87¹ § 3 k.p.c. oznacza to, że w sprawach, w których obowiązuje wyłączne zastępstwo Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną nie jest dopuszczalne zastępowanie go przez inny podmiot, co obejmuje także czynności związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym podejmowane przed sądem niższej instancji, takie jak wniesienie skargi kasacyjnej (zob. post. SN z dnia: 12 grudnia 2006 r., I CSK 415/06, 5 grudnia 2013 r., III CSK 263/13, 30 stycznia 2014 r., V CSK 227/13, 4 września 2014 r., II CSK 616/13 - wszystkie nie publ.).

W tym stanie rzeczy zasadnie Sąd Okręgowy odrzucił jako niedopuszczalną skargę kasacyjną, która wniesiona została przez osobę nieuprawnioną.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy oddalił wniesione zażalenie, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.

jw

kc